

Nyílt levél Dr Deák Péter úrhoz, a haditudományok doktorához, katonapolitikai szakértőhöz

Kedves Péter!

Ismeretségünkre tekintettel és az irányodban tanúsított nagybecsülésém alapján reagálok a Népszabadság 2007.01.13.-i számában megjelent, *Egy dilettáns vita- és a valóság* című írásodra, mely egy kicsit arról a szellemi műhelyről szól, amelyben érintve voltam, másrészt egy kicsit rólam illetve a szakmapolitikusi munkáimról is. Külön kiemelted a Hírszerzőn megjelent, tőlem származó cikkváltást a magyar nemzetbiztonsági szolgálatok összevonásáról, mely a személyes honlapomon teljes terjedelemben is megtalálható.

Azzal kezdem, hogy Téged tartalak az ország (egyik) legnevesebb és legismertebb katonapolitikai szakértőjének. Tisztellek és nagyra becsüllek (több) évtizedes munkásságodért, a Biztonságpolitikai és Honvédelmi Kutatások Központjának alapítói és vezetői tevékenységéért, az ország számára fontos és jelentős katonapolitikai befolyásodért. Kiemelt megtiszteltetés volt számomra, amikor felkérésemre 2002-ben elvállaltad a *Magyar nemzetbiztonsági szolgálatokról másként és mindenkinek (1990-2002 és a jövő)* című, nyilvános megjelenésű, nemzetbiztonsági szakmapolitikai könyvem bemutatójának megnyitó előadását, amit ma is nagy tisztelettel köszönök.

Az előzőek mellett viszont sohasem rendelem alá az önbecsülésemet mások megbecsülésének, hiszen ez kóros önbizalomhiányra, önbecsülés devianciára is utalhatna, ami messze áll tőlem is. Úgy tartom minden egyes ember legyen büszke arra, amit tett, legyen az kisebb vagy nagyobb dolog, mert a sok kis emberi tettből áll össze az emberiség, a magyarság sorsa, jelene és jövője, melyhez mindenkinek joga van hozzájárulni és majd az idő, a reális valóság értékítélete kíméletlenül eldönti a fontossági-, érték-, érdeksorrendet. Én nyitott, együttműködő vagyok minden nem ellenérdekelt emberrel szemben!

Nagy örömmel vettem, hogy reagálsz a Hírszerzőn megjelent, egy újságírónak az írására vonatkozó válaszcikkezemre, hiszen az is egy pozitív értékítélet számomra, hogy tollat ragadtál. Kérdés, hogy magadtól vagy megkértek rá valahonnan, valakik.....(szeretném remélni, hogy a pártpolitika egyik oldalról sem teszi tönkre a szakmaiságot teljesen)?! Na nem baj, én örülök, hogy egy általam nagyra becsült, országos ismertségű szakértő egyáltalán véleményt mond az írásaimról. Én kimondottan örülök a negatív véleményeknek, mert ezekből tanul legtöbbet az ember. Egyrészt javítani tud azokon a dolgokon, amelyek valóban hibák, másrészt elemezni tudja azokat, melyek ugyan nem hibák (sőt!), de valaki(k)nek nem tetszenek, ettől érdekes a dolog. (Megjegyzés: Külön igen súlyos negatív következtetéseket nyújt számomra a 10 millió magyar biztonsági szolgáltatásának hatékony növelésével kapcsolatos ellentábor tudatos vagy gondatlan érdekkonglomerátuma.) Sajátos ellentmondás, hogy Te, aki szakmai tekintélyként bemutatója voltál fentnevezett könyvemnek, most „.....*exhibicionista, öndicsérő, bár egyébként lényeg- és jellegtelen írások...*” szavakkal minősítetted cikkemben a könyvben szereplő fejezetekre történt hivatkozásaimat. Ennek ellenére a könyvem, az interneten megjelent írásaimat sokan hasznosítják, tehát korántsem csak Te minősíted! Vannak, akik pozitív értelemben használják, de bizonyára vannak, akik tagadóan, negatív hangsúllyal nyilatkoznak. Tudod én úgy vagyok ezzel, hogy így van ez nagyon jól, a kultúrált és jóhiszemű véleményeltérésekből származik minden fejlődés!!! Mindezek mellett részemről a megbecsülésed csak erősödött, annál is inkább, mert sem Te sem pedig én, mint szakmapolitikusok SAJNOS nem rúgunk labdába a mai politikusaink biztonságpolitikai dilettantizmusa és önjárása miatt sem, pedig mindketten tudjuk, hogy az állampolgárok felé irányuló biztonsági szolgáltatás hatékonysága, színvonala kétségbeejtően megrekedt a rendszerváltás utáni időszaknál.

Az írásod szakmapolitikai vonatkozásai külön is önbizalom erősítők számomra, hiszen amit írtál azok nagyrészt megtalálhatók, azonosíthatók a könyvemben és az internetes írásaimban is. Kisebbségi gondolati elemek azonban valóban eltérnek, de hát így a szép, hogy vannak (többségében) egyetértő gondolataink és vannak eltérők is, bár én ezeket Veled szemben nem minősítem nevelésesnek, mert az intelligenciaszintem és a Te szakmai megbecsülésed nem engedné meg ezt sohasem!

Te katona vagy, tehát a katonapolitika orientáltságod érthető, de szeretném felhívni a figyelmed, hogy a nemzetbiztonság, egyszerűbben a titkosszolgálati munka, tevékenység, kultúra eltérő és egyre nagyobbra nyílik az olló ebben a tekintetben, hiszen az elmúlt évtized(ek) biztonsági veszélyforrásainak szerkezete és súlyozása ezeket alapvetően és meghatározóan a titkosszolgálatok körébe utalja. Emiatt a katonapolitikai szerep jelentősen lecsökkent, ami a honvédelmi minisztérium szükségességét és indokoltságát is megkérdőjelezi. A nemzetbiztonság és a titkosszolgálati terület rokon terület a katonapolitikával, de ma már mindinkább eltérő is! A Te szakmapolitikai szerepléseidnek és írásaidnak legalább a 95%-a katonapolitikai volt, így a nemzetbiztonsági értékítéleteid újszerűek számomra.

Az írásod utolsó bekezdéséhez engedj meg még néhány gondolatot. Vedd észre, hogy a rendszerváltással lezárult a magyar történelemnek az a mintegy 50 éves része, amelyben a titkosszolgálatok valóságos és fenyegető mumusok voltak, beleértve azok szervezését, irányítását, ország céljait. Ez a terület is nyílt lett, annyira és oly mértékben, hogy az állampolgárokról szól és értük van, nem kell már sutyorogni! A rendszerváltás óta a magyar titkosszolgálatok is a védelem markáns, egyre fontosabb és felértékelődőbb részei, mint minden más országban is. Ma már nem a titkosszolgálatok titkosak, hanem csak egyes ügyeik, feladataik, tevékenységelemeik! Tehát egy okos-demokratikus-EU tag ország, egy okos-demokratikus nemzet, egy okos-demokratikus kormány széleskörűen kér javaslatokat, véleményeket mindenhez, amin változtatni akar, ehhez is! Tudnod kell ugyanis, hogy a szakértői körökben könnyen előfordulhat „farkasvakság”, amit az országunkban lévő szakmapolitikai műhelyek, biztonságpolitikai szakértők és bármely magyar állampolgár bevonásával lehet ellensúlyozni és színesíteni. Lehetnek „noname szakértők” is a háttérben ki tudja milyen

érdeket képviselve, a nyilvánossággal, a nyíltsággal ezek „elháríthatók” lehetnének. Komoly szakmai tudásbázist képez például a ZM Nemzetvédelmi Egyetem, a Rendőrtiszti Főiskola, a CORVINUS, az ELTE, stb, ahol a biztonságpolitikával foglalkozó tanszékek, tanárok, sőt hallgatók is potenciális partnerek lehet(né)nek a témánkban. Egy jó képességű, érdeklődő hallgató például igen sok friss ötletet is nyújthat. Ne fétisizáljuk a titkosszolgálatokat, az átalakításukkal kapcsolatos előkészítő munkát, ne fontoskodjunk annyira, mert a XXI. században vagyunk már.

Egyébként az a korszerű az általános gondolkodásban, már „évszázadok” óta, hogy a középszerű, megszokott pályán működő gondolatiságból csak középszerű gondolatok jelenhetnek meg, viszont egy széleskörűen nyitott, brain storming (ötletparádé) jellegű munkából származhatnak a leghatékonyabb javaslatok. A magyarázat nagyon egyszerű, ugyanis egy szabad ötletelés, ahol a legvadabb ötleteket is elő lehet adni sokkal többet nyújt. Egyrészt a lehetetlennek tűnő ötletekből születhetnek olyan más ötletek, ötlet módosulások, melyek újszerűek. Az ötleteknek a projektszerű feldolgozása ma már elterjedt módszer a világon mindenütt! Ma már egy jól megszervezett nemzetbiztonsági adhoc bizottságban helyet kell kapni politikusoknak, szakmapolitikusoknak, szolgálati munkatársaknak, szakértőknek is, szakmapolitikai műhelyeknek, minél széleskörűbben, akár pártokat átfogóan is.

Nem szabadna ma már félni az 1989-es rendszerváltás óta kialakult „csecsemőkorú” társadalmi demokrácia felnevelésétől, kiterjesztésétől (ha csak nem hatalomféltesből), azaz kérdezzük (szervezetten és feldolgozhatóan) a társadalmat, az emberek önszerveződéseit, az egyes embereket mindenről és hasznosítsuk a véleményeket, a javaslatokat, ne erősítsük a újkeletűen kialakulóban lévő (több)pártállamiság diktatúrizálás alatt lévő demokráciáját!

Sajnálattal tapasztaltam viszont, hogy a 10 millió állampolgárt érintő két lényegi, meghatározó sarokgondolatomról nem beszéltél. Egyik az, hogy a teljes magyar védelmi struktúra felülvizsgálatra szorul (katonai, rendőrségi, nemzetbiztonsági, stb) nemcsak ennek egy kis része, azaz a nemzetbiztonsági szolgálatok. (A felülvizsgálat szempontjai: kihívások, koncepció, részstratégiák, tevékenységek, feladatok, jogi szabályozás, szervezet, irányítás, személyek, költségvetés, stb.) A másik fontos szempontom, hogy a 10 millió magyar adójából a nemzetbiztonsági szolgálatoknak mintegy 40 milliárdját jelentő költségvetéséért hogyan kaphatnák a leghatékonyabb biztonsági szintet. Több mindenről írtál, de ezek közül egyikről sem, pedig minden más részletelem eltörpül ezek mellett.

Mindezek mellett nagyrabecsüléssel gondolok Rád, remélem, hogy Te is elgondolkodsz arról, amit én írtam, az egyetértés kényszere nélkül.

További összefogást ajánlok és kívánok a sokkal hatékonyabb magyar biztonságvédelemért, annak a 10 millió embernek a magasabb színvonalú biztonságáért, akik a rendszerváltás óta megérdemelnék már ezt!

az egyenrangúságunkon alapuló nagy tisztelettel és baráti üdvözléssel

várhalmi miklós nemzetbiztonsági szakmapolitikus